

ІНВЕСТИЦІЙНА СТРАТЕГІЯ ПІДПРИЄМСТВА

Поліщук Н.В., д.е.н., професор

Донецький національний університет імені Василя Стуса

Попадюк Я. А., аспірант

Донецький національний університет імені Василя Стуса

Економічна діяльність підприємств характеризується спадом виробництва та зниженням інвестиційної привабливості. Забезпечення ефективного розвитку підприємств вимагає вирішення різноманітних завдань, таких як модернізація обладнання, вирішення економічних та соціальних питань, впровадження прогресивних методів управління персоналом тощо. Зараз все більше підприємств усвідомлюють необхідність розроблення результативної інвестиційної стратегії для підвищення конкурентоспроможності, поліпшення якості продукції та інших аспектів. Вирішення цих завдань потребує залучення інвестицій, що підкреслює актуальність наукових досліджень з формування інвестиційних стратегій підприємств у нестабільному бізнес-середовищі.

Інвестиційна стратегія підприємства – це набір стратегічних дій, спрямованих на раціональне використання інвестиційних ресурсів для досягнення поставлених цілей. Ця стратегія визначає, як підприємство планує інвестувати свої фінансові, людські та матеріальні ресурси з метою забезпечення його стійкого розвитку, зростання конкурентоспроможності та доходності. Інвестиційна стратегія включає такі аспекти, як вибір оптимальних об'єктів інвестування, розподіл ресурсів між різними проектами, оцінку ризиків та

формування стратегії управління ризиками.

На думку О. Л. Горячої, Ю. І. Федоренко інвестиційна стратегія може бути наведена у виді перспективного плану інвестиційної діяльності підприємства, у якому визначено пріоритетні напрямки здійснення інвестицій, форми інвестування, джерела інвестиційних ресурсів, критерії до відбору інвесторів, а також послідовність етапів забезпечення довгострокових інвестиційних цілей підприємства [1].

Згідно трактування С. В. Бестужевої та В. О. Козуб інвестиційна стратегія підприємства є системною концепцією, яка відображає сутність інвестиційної діяльності підприємства і спрямовує її розвиток [2].

Ефективність створення інвестиційної стратегії підприємства залежить від ряду умов, включаючи динамічність факторів зовнішнього інвестиційного середовища, яка має як прямий, так і непрямий вплив. Постійні зміни основних зовнішніх факторів, що впливають на можливості інвестування підприємств, динаміка технологічного розвитку, коливання на ринку інвестиційних ресурсів, зміна інвестиційної політики держави, а також різноманітність форм та інструментів регулювання інвестиційної діяльності ускладнюють процес ефективного управління інвестиціями підприємства з

використанням лише традиційних методів та раніше накопиченого досвіду. Розуміння взаємозв'язку інвестиційної стратегії з іншими ключовими елементами загальної стратегії розвитку підприємства, такими як маркетингова, ринкова, фінансова та рекламна стратегії, дозволяє зробити процес її розробки більш ефективним [1].

Розробка інвестиційної стратегії підприємства вимагає складного та всебічного аналізу усіх аспектів як внутрішнього, так і зовнішнього середовища функціонування підприємства. Цей процес також передбачає узгодження встановлених цілей та методів їх досягнення з загальною стратегією розвитку підприємства.

Процес розробки інвестиційної стратегії є важливою складовою загальної системи стратегічного планування підприємства. Ця система включає формулювання місії, встановлення загальних стратегічних цілей розвитку, розробку функціональних стратегій для різних напрямків діяльності, а також методи формування та розподілу ресурсів.

Основними складовими інвестиційної стратегії підприємства є [3]:

- визначення цілей та завдань інвестиційної стратегії;
- встановлення обсягу ресурсів, необхідних для реалізації стратегії, та джерел їх формування;

- розробка системи управління інвестиційною стратегією.

У процесі розробки інвестиційної стратегії йде великий пошук і оцінка альтернативних варіантів інвестиційних рішень, що найповніше відповідають завданням підприємства. Інвестиційна стратегія не є незмінною, вона повинна періодично переглядатися і уточнюватися залежно від зміни зовнішніх економічних умов та нових можливостей росту підприємства. Інвестиційна стратегія повинна відповідати таким цілям як максимізації прибутку від інвестиційної діяльності з мінімізацією інвестиційних ризиків та забезпеченню поліпшення стану підприємства за рахунок ефективної інвестиційної діяльності.

Отже, розробка інвестиційної стратегії в змінному бізнес-середовищі є складним і творчим процесом, який має базуватися на принципах стратегічного управління. Це вимагає взаємодії всіх складових елементів як єдиного механізму складної системи для досягнення більш результативних результатів. Глибокий аналіз зовнішніх і внутрішніх чинників, а також урахування їх позитивного та негативного впливу, дозволить більш детально розробити інвестиційну стратегію, яка має враховувати, передусім, специфіку підприємства і види інвестиційної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Горяча О. Л., Федоренко Ю. І. Етапи розробки інвестиційної стратегії підприємства. *Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу*. №2 (48) 2020. С. 28-35.
2. Бестужева С. В., Козуб В. О. Формування та реалізація міжнародної

інвестиційної стратегії підприємства: методичний аспект. *Економічний простір*. 2020. №154. С. 16-20.

3. Череп А. В., Діміянова О. С. Формування стратегії інвестиційної діяльності промислового підприємства. *Вісник ХНТУ. Серія: Економічні науки*. 2019. №1 (68). С. 175-181.

4. Поліщук Н. В., Попадюк Я. А. Теоретико-методичні аспекти інвестиційного механізму підприємства. *Бізнес Інформ*. 2023. №11. С. 161-167.

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Британська Н.Н., к.е.н., доцент

ПВНЗ «Вінницький фінансово-економічний університет»

Соціальний захист завжди відігравав значну роль у не лише суспільному розвитку, але й розвитку держави загалом. Сьогодні, у часи повномасштабної війни, вкрай важливо дбати про тих, для кого допомога від держави є єдиним джерелом існування, про найуразливіші категорії населення, зокрема – внутрішньопереміщених осіб, що через війну втратили житло та дохід. Паралельно держава має продовжувати реалізовувати активні програми зайнятості, щоб забезпечити максимальну кількість безробітних робочими місцями, та спрощувати умови роботи бізнесу, який сприяє Перемозі на економічному фронті.

Соціальний захист – система суспільно-економічних заходів, спрямованих на матеріальне забезпечення населення від соціальних ризиків (хвороба, інвалідність, старість, втрата годувальника, безробіття, нещасний випадок на виробництві тощо). З макроекономічної точки зору соціальне забезпечення – це система управління соціальними ризиками з метою компенсації шкоди, зниження або запобігання їх дії на процес розширеного відтворення населення.

Як соціально-економічна категорія соціальне забезпечення є відносинами щодо перерозподілу національного доходу з метою забезпечення встановлених соціальних стандартів життя для кожної людини в умовах дії соціальних ризиків [3, с.7].

Проте, важливо забезпечити справедливість та запобігти дискримінації при розподілі допомоги. Ефективність використання коштів на соціальний захист населення надзвичайно важлива в умовах війни. Саме дотримання принципів соціальної політики дозволяє забезпечити рівномірний розподіл коштів між уразливими категоріями населення:

1) прозорість та відкритість використання коштів – наявність чіткої системи контролю за використанням соціальних коштів та звітності про них є важливим фактором ефективності використання цих коштів. Якщо громадськість має можливість слідкувати за тим, як використовуються гроші на соціальний захист, то це може допомогти зменшити ризик корупції та забезпечити більш ефективне використання цих коштів;

2) наявність ефективних програм